

10. november 2009

EM 2009/120

Høringsnotat

Forslaget har været til høring hos følgende myndigheder, organisationer og virksomheder:

Departementer i Grønlands Selvstyre, Grønlands Arbejdsgiverforening, NUSUKA, S.I.K., KANUKOKA, Kommune Kujalleq, Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata Kommunia, Qaasuitsup Kommunia, Nunaoil A/S, NunaMinerals A/S, Greenland Mining Services A/S, Greenland Venture A/S, Grønlandsbanken, Sparbank Grønland, PFA Soraarnek, SISA, Deloitte, Grønlands Revisionskontor, Grønlands Turist- og Erhvervsråd, Nuna Advokater, Advokatfirmaet Malling & Hansen Damm, AvataQ - Grønlands Natur og Miljøforening, Grønlands Stenklub, 16. August inussiarnersumik, Ujaqqueritiit - stensamlernes forening i Qeqertarsuatsiaat, KNAPK, ICC Greenland, Rigsombudsmanden i Grønland, Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Skatteministeriet, Statsministeriet, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Klima- og Energiministeriet, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, StatoilHydro, DONG Energy A/S, Avannaa Exploration, Quadra Mining.

Høringsfrist blev fastsat til den 7. august 2009. For staten blev aftalt en særlig høringsfrist til den 27. august 2009.

Råstofdirektoratet har indenfor høringsfristen modtaget høringssvar fra følgende myndigheder, organisationer og virksomheder:

Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Departementet for Finanser, Departementet for Sundhed, Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke, Grønlands Arbejdsgiverforening, KANUKOKA, Kommune Kujalleq, Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata Kommunia, Qaasuitsup Kommunia, Nunaoil A/S, DONG Energy A/S, AvataQ - Grønlands Natur og Miljøforening, 16. August inussiarnersumik og Napa Wilche, ICC Greenland, Grønlandsbanken, Greenland Venture, Nuna Advokater.

Energistyrelsen har på vegne af staten afgivet et samlet koordineret høringssvar dateret den 21. september 2009.

På baggrund af indkomne høringssvar blev der udarbejdet et revideret udkast til forslag til Inatsisartutlov. Det gav anledning til at der blev afgivet supplerende høringssvar fra Skatteministeriet, Forsvarsministeriet, Søfartsstyrelsen, Statens, Luftfartsvæsen, Beskæftigelsesministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Statsministeriet, Energistyrelsen samt et fælles høringssvar fra Klima- og Energiministeriet, Videnskabsministeriet og Statsministeriet vedrørende problemstillinger, der alene knytter sig til selvstyrelovens § 9 og udkastet til inatsisartutlov § 2 og § 49 herunder spørgsmålet om, hvem data og forskningsresultater tilhører.

Statens bemærkninger er indarbejdet i forslaget eller på anden måde imødekommet i forbindelse med de forhandlinger som har været ført mellem regeringen og Naalakkersuisut op til forslaget endelige godkendelse i Naalakkersuisut særligt omkring de ovenfor omtalte spørgsmål knyttet til § 2 og § 49.

Derudover er der modtaget supplerende høringssvar fra Nuna Advokater og Deloitte som særligt omhandler forslagets § 16, stk. 3, vedrørende solvenskrav for selskaber meddelt en udnyttelseslicens.

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under den eksterne høring. Det bemærkes, at høringssvarene, som er anført i kursiv, kun er gengivet i hovedtræk. Ved omtale af høringssvarene er i disse således efter sædvanlig praksis indarbejdet med en kort gengivelse eller omtale af de vigtigste bemærkninger og ikke som citater af hele høringssvaret.

Høringssvarene er i deres helhed indgivet til Bureauet for Inatsisartut i forbindelse med arbejdet med udarbejdelsen og forberedelsen af fremsættelsen af lovforslaget.

Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik har ønsket en præcisering af forslagets afgrænsning i forhold til den generelle lovgivning vedrørende areal- og landsplanlægning.

Den generelle arealanvendelseslovgivning finder ikke anvendelse for aktiviteter, der udøves i henhold til tilladelse til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af ikke-levende ressourcer. Ved lov nr. 612 af 23. december 1980 om arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse følger det således af bestemmelsen i § 2 stk. 2, at arealanvendelse i forbindelse med råstofaktiviteter reguleres i overensstemmelse med den til enhver tid gældende råstoflovgivning.

Råstofdirektoratet har dog fundet anledning til at præcisere i bemærkningerne, at forslaget alene omhandler forhold, der har tilknytning til råstofaktivitet, idet myndighedsbehandling foretages som en samlet integreret myndighedsbehandling, der resulterer i en enkelt tilladelse, der omfatter alle dele af et råstofprojekt.

Det er i den forbindelse videre blevet præciseret i bemærkningerne, at grunden til, at areal- kompetencen, herunder godkendelser af bygninger, anlæg med videre, er lagt hos råstofmyndigheden blandt andet skyldes, at godkendelse og tilsyn af almindeligt

byggeri må anses som den mindste del af en sådan godkendelse og tilsyn. På baggrund af indvundne erfaringer siden overførelse af råstofforvaltningen til Grønland i 1998 har det vist sig helt essentielt, at den pågældende forvaltnings- og tilsynsmyndighed, har den tekniske indsigt, der er nødvendig til at vurdere processeringsanlæg, brydningsmetoder, samt udnyttelsesforanstaltninger i øvrigt.

Tilladelse til råstofaktivitet meddeles efter fast praksis ikke inden for by- og bygdegrænser.

Lejlighedsvis salg af eksempelvis sprængsten i forbindelse med byggerier falder uden for begrebet udnyttelse af mineralske råstoffer i forslagets forstand.

Det er videre præciseret i bemærkningerne, at godkendelser i henhold til forslagets §§ 46 og 47, ikke er omfattet af forslagets § 21, stk. 2, der omhandler tilladelser. En godkendelse efter forslagets §§ 46 og 47 fritager derfor ikke fra at søge kommunalbestyrelsen om arealtildeling.

Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik har ønsket en præcisering af forslagets bestemmelser om tilknyttede energiaktiviteter og koordinering af planlægningen med den myndighed som Naalakkersuisut har udpeget som forvaltningsmyndighed.

Det er præciseret i bemærkningerne, at den generelle planlægning samt forvaltning af energiforsyning og energiplanlægning foretages i henhold til den relevante lovgivning herom af den myndighed, som Naalakkersuisut har udpeget som forvaltningsmyndighed.

Der er ligeledes fundet anledning til at præcisere, at råstofmyndigheden i forbindelse med administration af lovens grænseflader til energiområdet, koordinerer med den generelle myndighed på området, således at det sikres, at eventuelle beslutninger om type samt oprettelse af tilknyttede energianlæg, træffes i sammenhæng med den overordnede generelle plan for udviklingen af energiområdet.

I alle tilfælde, hvor der foretages forvaltning på baggrund af generel lovgivning, vil den generelle ressortansvarlige myndighed således blive hørt og inddraget i sagsbehandling, i det omfang det er fornødent. I tilfælde med tilknyttede energianlæg til udnyttelsesaktiviteter, skal der ske en tæt koordinering mellem råstofmyndigheden og energiforvaltningen, der tager højde for den samlede energiplanlægning i Grønland. Der skal således tages stilling til, om der bør oprettes et selvstændigt energianlæg, eller energi skal tilføres via det offentlige forsyningsnet på baggrund af langsigtede vurderinger af energibehov, samt kapacitet med videre.

Det er videre blevet anført i de almindelige bemærkninger, at det er lagt til grund i lov om Grønlands Selvstyre, at råstofmyndigheden efter sagsområdets overtagelse fortsat udøves som en samlet integreret myndighed, på samme måde som myndigheden på råstofområdet udøves af Råstofdirektoratet efter den gældende råstoflovgivning.

En ændring i myndighedsudøvelsen på råstofområdet kan få som konsekvens, at der skal ske en genforhandling af indtægtsdefinitionen jf. § 7 stk. 2 i lov om Grønlands Selvstyre og herunder opgørelse af de indtægter som undtaget fra indtægtsdefinitionen betales til dækning af udgifter i Råstofdirektoratet.

Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik har videre ønsket en præcisering af begreberne klima og natur i forhold til forslagens miljøbegreb.

Forslaget er udformet således, at der anvendes et bredt miljøbegreb. Det betyder eksempelvis at en miljøvurdering skal omfatte emner som den biologiske mangfoldighed, befolkningen, menneskers sundhed, fauna, flora, jordbund, vand, luft, klimatiske faktorer, materielle goder, landskab, kulturarv, herunder kirkeanlæg samt arkitektonisk og arkæologisk arv. Det vil sige at forslagens henvisninger til miljø også omfatter natur og klima.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har i sit høringssvar foreslået at tydeliggøre afgrænsningen til anden lovgivning herunder den påtænkte kommende lovgivning om vandkraftressourcer, som er under udarbejdelse i Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik.

Spørgsmålet om afgrænsning i forhold til anden lovgivning er ovenfor kommenteret i forbindelse med behandling af høringssvaret fra Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik.

Afgrænsning i forhold til myndighedsbehandling på sagsområdet vandkraftressource er reguleret i bestemmelsen i forslagens § 20. Af bemærkninger hertil fremgår det, at tilladelse til forundersøgelse og udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi i forbindelse med udnyttelse af mineralske råstoffer meddeles af Naalakkersuisut som led i den samlede myndighedsbehandling vedrørende disse aktiviteter. Den konkrete tilladelse til vandkraftressourcen behandles efter lovgivningen om udnyttelse af vandkraftressourcer, mens den resterende myndighedsbehandling skal ske efter dette forslag. Naalakkersuisut skal herunder foretage en samlet vurdering af vilkårene for tilladelsen og sikre Grønlands Selvstyres overordnede interesse i en effektiv og optimal udnyttelse af vand- og vindkraftressourcer samt varetage Grønlands samlede økonomiske interesser.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har videre peget på, at forslagens § 1, stk. 1 og § 2, stk. 1 og en række andre steder anvender begrebet "undergrunden" uden indskrænkning og det bør klart afgrænses og defineres i § 7, så fx kildevæld, biologiske ressourcer i undergrunden eller i havet ikke er omfattet af råstofloven, selv om den er afgrænset ved betegnelsen "... om mineralske råstoffer".

Høringssvaret er taget til følge, og i forslag til Inatsisartutlov er der indarbejdet en nærmere afgrænsning af anvendelsesområdet vedrørende undergrundsaktiviteter til

alene at være anvendelse af undergrunden til lagring eller tilknyttede formål til råstofaktiviteter.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har videre peget på forslagets § 47 og dennes anvendelse på sandsugning med skib.

Sandsugere vil være omfattet af bestemmelsen i § 47 i det omfang, der indsamles materiale til brug for byggeri og vejanlæg i Grønland. Er der imidlertid tale om udnyttelse af mineraler til eksport fra en bestemt forekomst, vil virksomheden kræve tilladelse efter § 16 til efterforskning og udnyttelse.

Departementet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke har indhentet en udtalelse fra Nunatta Katersugaasivia Allagaateqarfialu (NKA) og henviser i departementets høringssvar i det hele til denne udtalelse.

NKA henviser til forslagets anvendelse af begrebet „bæredygtig udvikling“, som også indgår i formålsbestemmelsen i § 1 i forslaget og finder det i den forbindelse naturligt om der i lovteksten var en omtale af kulturminderne og kulturmindefredningen jf. §§ 9-10 i landstingslov nr. 18 af 19. november 2007 om fredning af kulturminder.

Forslagets brede miljøbegreb betyder, at en miljøvurdering også skal omfatte emner som landskab, kulturarv, herunder kirkeanlæg samt arkitektonisk og arkæologisk arv. I § 51 stk. 2 i forslaget er kulturværdier videre angivet som en af de værdier, som miljøreglerne i forslaget tilsigter at beskytte.

Det indebærer videre, at råstofmyndigheden som hidtil vil skulle inddrage NKA, hvor kulturminder vil kunne blive berørt af råstofaktiviteter.

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug har i sit høringssvar påpeget en række problemstillinger omkring miljø- og naturbeskyttelse og mulige konsekvenser for jagt og fiskeri som kan kræve, at der foretages en afvejning af forskellige erhvervsmæssige interesser.

Det er tilsigtet med forslaget i videst mulige omfang at tage højde for mulige interessekonflikter og undgå negative samfundsmæssige påvirkninger herunder påvirkninger af miljø og natur, som kan være en følge af råstofaktiviteter. Med forslaget er det henlagt til Naalakkersuisut i givet fald at foretage den endelige afvejning af de mulige modstridende økonomiske interesser.

Med indførelse af krav om VVM- og VSB-redegørelser for meddelelse af tilladelser til projekter som kan give anledning til en miljømæssig og samfundsmæssig relevant påvirkning er det søgt sikret, at Naalakkersuisut kan træffe beslutning inden for råstofområdet på et forsvarligt, oplyst grundlag.

Departementet for Sundhed indstiller, at der i forslaget lægges yderligere vægt på vurderingen af de sundhedsmæssige risici ved udvinding af råstoffer og at der inden godkendelse af udnyttelses- eller nedlukningsplaner kræves afdækning af sundhedsmæssige risici og konsekvenser.

Sundhedshensyn er ifølge forslaget et vigtigt element i tilrettelæggelsen af arbejdet med råstofaktiviteterne. Dette fremgår både af formålsbestemmelsen i § 1 i forslaget og nævnes specifikt i § 83 i forslaget som værende et vigtigt hensyn, der skal sikres varetaget med forslaget.

Det er den til enhver tid anerkendte gode internationale praksis på området, som skal følges, og tilladelser skal meddeles og administreres i overensstemmelse med den til enhver tid gældende praksis og viden inden for miljø, sundhed med videre.

Samtidig med overtagelse af råstofområdet overtages området arbejdsmiljø offshore. Bestemmelsen i § 79 i forslaget angiver, at tilrettelæggelse af arbejdsmiljø offshore skal ske efter det internationale ALARP princip, som blandt andet indebærer, at der skal foretages en vurdering af alle sundhedsrisici som grundlag for tilrettelæggelse og organisering af det forebyggende sundhedsarbejde. Efter bestemmelsen i § 79 skal rettighedshaveren således sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med efterforskning, produktion og transport af kulbrinter på offshoreanlæg er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Det henvises i øvrigt til de specifikke bemærkninger til bestemmelsen i § 79 i forslaget.

Departementet for Indenrigsaffænder, Natur og Miljø har ingen bemærkninger til forslaget, men anbefaler, at der efter overtagelse af råstofområdet nedsættes en arbejdsgruppe med den opgave at vurdere, hvorledes miljø- og naturområdet fremtidigt skal varetages i forhold til råstofaktiviteter.

Det er lagt til grund i selvstyreloven og betingelserne for overtagelse af råstofområdet, at der skal indgås en femårig aftale mellem råstofmyndigheden og Danmarks Miljøundersøgelser (DMU) om fortsat ydelse af rådgivning omkring miljø på råstofområdet. I den aftale vil som et væsentligt forhold indgå overførsel af viden og kompetence på miljøområdet fra DMU til Grønlands Naturinstitut for dermed at sikre, at disse opgaver på miljøområdet i forbindelse med råstofaktiviteter på sigt kan løses af grønlandske institutioner.

Forslaget til råstoflov er udarbejdet i overensstemmelse med selvstyreloven, der på bestemte områder fastsætter snævre grænser for udformningen af en grønlandsk råstoflov. Det drejer sig om blandt om aftalen med regeringen om indtægter fra råstofaktiviteter og samarbejdsaftaler om rådgivning og forskning på råstofområdet.

Departementet for Finanser har i sit høringssvar medtaget en række konkrete bemærkninger fra Skattestyrelsen, der indledningsvis giver udtryk for den opfattelse,

at klarhed i myndighedsbehandlingen er en fordel på råstofområdet, og at man derfor er enig i forslagets princip om en samlet integreret myndighedsbehandling (enhedsforvaltning) på råstofområdet.

Skattestyrelsen har foreslået en uddybning af bemærkningerne til forslagets bestemmelser om fastsættelse af regler for udførsel og indførsel af mineralske råstoffer.

Forslaget er imødekommet gennem præciserende ændringer i bemærkningerne til § 85. Det fremgår nu tydeligere, at bestemmelsen ikke betyder, at råstofmyndigheden er regeludarbejdende myndighed inden for Skattestyrelsens kompetenceområde. Naalakkersuisut vil eksempelvis kunne fastsætte nærmere regler om certificering af ædelstene og regler for import af visse typer ædelstene herunder regler om pligt til registrering for at undgå at udenlandske sten certificeres som grønlandske. Bestemmelsen hjemler ligeledes, at der kan fastsættes procedurer vedrørende ansøgning om eksporttilladelser med videre.

Ad § 16 stk. 3, (tidligere § 18 stk. 3) har Skattestyrelsen foreslået, at ordet „hovedregel“ slettes og at der i stedet indsættes en dispensationsadgang.

Bestemmelsen svarer stort set til den gældende råstoflovs § 7, stk. 3, som den blev ændret ved § 9, nr. 1, i lov af 19. maj 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre.

Bestemmelsens formulering skal ses i lyset af selvstyreaftalen, og den senere vedtagne lov om Grønlands Selvstyre og de aftalte principper for opgørelsen af indtægter, der er omfattet af indtægtsdefinitionen i § 7, der giver nogle ganske præcise rammer for formulering af reglerne for de selskaber, der kan meddeles udnyttelsestilladelse.

Ad § 45 anføres det, at indsamling efter denne bestemmelse vil være ukontrollerbar, såfremt der ikke sker en registrering af samlere.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse med en beløbsgrænse på 100.000 kr. årligt skal træde i stedet for bestemmelsen i § 32 i den gældende råstoflov, hvorefter lokalbefolkningen uden tilladelse har ret til indsamling af mineraler dog med undtagelse af værdifulde ædelstene. Forslaget medfører ikke ændring i borgerens pligt til at opgive sådanne indtægter til skattemyndighederne.

Departementet for Finanser har videre anbefalet, at de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, erhvervslivet og borgerne beskrives mere uddybende i de almindelige bemærkninger herunder med nærmere oplysninger om de økonomiske forhold forbundet med indgåelse af aftaler om rådgivning fra GEUS og DMU.

Forslaget er imødekommet gennem en uddybende beskrivelse i lovforslagets almindelige bemærkninger af de økonomiske og administrative konsekvenser. Forslaget vil betyde, at Fællesrådet vedrørende Mineralske Råstoffer i Grønland nedlægges, hvilket skønnes isoleret set at indebære en årlig besparelse på omkring 300.000 kr.

Departementet for Finanser har videre i sit høringssvar påpeget følgende afsnit i indledningen til forslagens almindelige bemærkninger:

”Forslagets regulering af disse aktiviteter er i overensstemmelse med nationale og internationale regler og aftaler vedrørende sådanne aktiviteter. Forslaget bidrager dermed også til opfyldelsen af Grønlands Selvstyres forpligtelser efter national og international ret.”

Er der i denne forbindelse gjort nogen overvejelser over hvad det indebærer, og hvilke administrative og økonomiske konsekvenser det vil få for selvstyret?

Det citerede afsnit beskriver de overordnede retningslinjer og normer som råstofmyndigheden skal anvende ved forvaltning af området. Det vil ikke i sig selv udløse særlige administrative og økonomiske konsekvenser. Forslaget er baseret på, at forvaltning og udøvelse af råstofaktiviteter i Grønland, som hidtil skal være i overensstemmelse med bedste internationale praksis på området.

Departementet for Finanser har ønsket en redegørelse for de administrative og økonomiske konsekvenser af, at forslaget bemyndiger Naalakkersuisut til at kunne fastsætte nærmere bestemmelser og udstede bekendtgørelser. Kan det forventes, at yderligere midler skal afsættes til disse forskellige bestemmelser og bekendtgørelser.

Lovforslaget er som den gældende råstoflov udformet som en rammelov, hvor den mere detaljerede udmøntning og regulering sker ved fastsættelse af standardvilkår og udarbejdelse af modeltilladelser. Der vil i vid udstrækning være tale om videreførelse af hidtidig praksis med anvendelse af standardvilkår og modeltilladelser, hvorfor det ikke forventes at udmøntning af forslagens rammer vil udløse behov for yderligere midler i forbindelse med fastsættelse af sådanne nærmere bestemmelser i standardvilkår og modeltilladelser samt ved udstedelse af nye bekendtgørelser på råstofområdet.

KANUKOKA har modtaget høringsbidrag fra Kommune Kujalleq, Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata Kommunía, Qaasuitsup Kommunía, og kommunernes bidrag er indgået i KANUKOKA's høringssvar. Kommune Kujalleq har oplyst, at grundet sommerferien har det ikke været muligt at gennemføre en politisk behandling af kommunens høringssvar.

KANUKOKA udtrykker generelt glæde over, at der med forslaget skabes det lovgivningsmæssige grundlag for, at Grønlands Selvstyre kan overtage råstofområdet.

I sit høringssvar påpeger KANUKOKA, at lovforslagets titel ikke er dækkende i forhold til anvendelsesområdet, der er udvidet til også at omfatte anvendelse af undergrunden til visse formål.

Bemærkningen er taget til følge med en ændring af forslagens titel til: ”Forslag til: Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor“.

KANUKOKA anfører i sit høringssvar, at lovforslaget på en række punkter overfører kompetence fra kommunerne til råstofmyndigheden og at kompetencefordelingen på flere områder er uklar.

Høringssvaret er imødekommet gennem en ændring af forslagens bestemmelser om myndighedsbehandling, som er samlet og uddybet i et nyt kapitel 18 og med bestemmelsen i § 3, hvor kompetencefordelingen er blevet tydeliggjort.

Med hensyn til arealtildelingskompetencen medfører forslaget ingen ændring i den gældende ordning på arealanvendelsesområdet. Det fremgår af ovenstående bemærkninger til høringssvaret fra Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik, at den generelle arealanvendelseslovgivning ikke finder anvendelse for aktiviteter, der udøves i henhold til tilladelse til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af ikke-levende ressourcer. Dette følger af lov nr. 612 af 23. december 1980 om arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse, hvoraf det fremgår i bestemmelsen i § 2 stk. 2, at arealanvendelse i forbindelse med råstofaktiviteter reguleres i overensstemmelse med den til enhver tid gældende råstoflovgivning. Dette princip videreføres med forslaget, hvilket ikke indskrænker eller medfører ændringer i arealmyndighedernes nuværende kompetencer.

I forslagens almindelige bemærkninger er det blevet præciseret, at forslaget alene omhandler forhold, der har tilknytning til råstofaktivitet, idet myndighedsbehandling foretages som en samlet integreret myndighedsbehandling, der resulterer i en enkelt tilladelse, der omfatter alle dele af et råstofprojekt.

Det er videre blevet præciseret i forslagens almindelige bemærkninger, at grunden til at areal- kompetencen som hidtil, herunder godkendelser af bygninger, anlæg med videre, er lagt i råstofforvaltningen, skyldes, at godkendelse og tilsyn af almindeligt byggeri, må anses som den mindste del af en sådan godkendelse og tilsyn. Det er helt essentielt, at den pågældende forvaltnings- og tilsynsmyndighed har den tekniske indsigt, der er nødvendig til at vurdere processeringsanlæg, brydningsmetoder, samt udnyttelsesforanstaltninger i øvrigt.

Tilladelse til råstofaktivitet meddeles som praksis ikke inden for by- og bygdegrænser.

KANUKOKA anfører til § 18 (tidligere § 20) at man bifalder, at der i videst muligt omfang skal anvendes grønlandsk arbejdskraft i forbindelse med råstofaktiviteter men påpeger, at den høringsret, som følger af landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskraft, skal bibeholdes.

Forlaget medfører ingen ændring af lovgivning vedrørende regulering af arbejdskrafttilgang til Grønland, men bestemmelsen i forslagets § 20 sammenholdt med reglerne i kapitel 16 om vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed (VSB) styrker kommunernes mulighed for indsigt og indflydelse vedrørende spørgsmål om ansættelse af grønlandsk arbejdskraft herunder mulighed for øget inddragelse af kommunerne i samarbejde med mineindustrien omkring rekruttering og opkvalificering af lokal arbejdskraft.

Landstingslov om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland er en generel regulering, der gælder for alle områder af arbejdsmarkedet. Råstofloven og forslaget er en såkaldt særlovgivning, der udelukkende gælder for forhold vedrørende mineralske råstoffer. Der synes som hidtil ikke at være nogen modstrid mellem forslaget og landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskraft, idet begge har til formål i videst muligt omfang at sikre grønlandsk arbejdskraft en fortrinsret til arbejde i Grønland.

KANUKOKA tilslutter sig i sit høringssvar Kommuneqarfik Sermersooq, der anfører, at det bør sikres, at tilladelse meddelt efter forslaget ikke unødigt udelukker den øvrige befolkning fra at anvende området.

Forslaget vil ikke på dette punkt medføre ændring i de gældende standardvilkår, der fastslår, at en rettighedshaver efter råstoflovgivningen skal respektere bestående rettigheder og en tilladelse indebærer ikke indskrænkninger i andres udøvelse af lovlig aktivitet i tilladelsesområdet. Af sikkerhedshensyn vil der dog fortsat kunne ske afspærring i fornødent omfang for at sikre gennemførelse af konkrete efterforskningsaktiviteter som sprængninger forudsat, at dette på forhånd er godkendt af myndighederne.

Ad § 46, at bestemmelsen betyder, at der overføres kompetence fra kommunerne til råstofmyndigheden.

Forslagets § 46 er ændret ved at slette ordene ”i konkret tilfælde“ således at kommunerne sikres en generel adgang til permanent etablering af denne type virksomhed. Godkendelser i henhold til forslagets §§ 46 og 47, er ikke omfattet af forslagets § 21, stk. 2, der omhandler tilladelser. En godkendelse fritager derfor ikke virksomheden fra at søge kommunalbestyrelsen om arealtildeling til denne type virksomhed efter reglerne i arealanvendelseslovgivningen.

Ad kapitel 15 (tidligere kapitel 12), skal offentligheden, myndigheder og

organisationer sikres adgang til at udtale sig, hvis en aktivitet må antages at få en væsentlig indvirkning på naturen.

Reglerne i forslagets kapitel 15 om Miljøvurdering (VVM) er udformet med henblik på at sikre at alle relevante myndigheder og organisationer samt borgerne får det bedst mulige grundlag for at kunne udtale sig om en råstofaktivitets påvirkning på miljøet. Er der tale om væsentlig påvirkning af miljøet, skal der i alle tilfælde foretages en VVM-undersøgelse også i forbindelse med forundersøgelse og efterforskning og ikke blot i forbindelse med udnyttelsestilladelser og nedlukninger, hvor VVM-undersøgelsen i alle tilfælde er gjort obligatorisk. I forhold til den gældende råstoflov er forslaget en styrkelse af offentlighedens adgang og muligheder for at blive hørt i miljøspørgsmål i forbindelse med råstofaktiviteter.

Det følger videre af selve formålet med reglerne om VVM og VSB, at disse redegørelser skal gøres tilgængelige for offentligheden.

Ad § 95 (tidligere § 90), at myndighed bør kunne delegeres til kommunerne mod aftale om bevillingsmæssig kompensation for afledte omkostninger.

Forslagets § 95 er ændret således, at Naalakkersuisut kan bestemme, at myndighedsopgaver efter denne inatsisartutlov varetages af andre offentlige myndigheder eller private parter i nærmere bestemt omfang, herunder også kommunerne.

Bestemmelsen skal dog sammenholdes med forslagets § 3, hvorefter Naalakkersuisut drager omsorg for, at alle forhold vedrørende mineralske råstoffer, råstofaktiviteter, anvendelse af undergrunden til lagring, tilknyttede energiaktiviteter, tilknyttede rørledningsaktiviteter og andre tilknyttede aktiviteter varetages som en samlet integreret myndighedsbehandling.

Grønlands Arbejdsgiverforening (GA) har generelt tilsluttet sig forslaget, der er vurderet som godt gennemarbejdet.

GA vurderer dog generelt, at forslaget giver forholdsvis vide rammer for forvaltningen, idet GA mener, at der flere steder er anvendt bløde formuleringer.

Det anføres hertil, at forslaget udover en generel regulering har til formål at være en rammeloavgivning, således at det ved udmøntning i nærmere bestemmelser kan sikres en dynamisk fortolkning i henhold til udviklingen i samfundet. De anførte formuleringer er derfor tilsigtede. Bemærkningen har dog visse steder ført til, at bemærkninger til de enkelte bestemmelser er blevet præciseret.

Nuna Advokater har en række konkrete bemærkninger, hvoraf fremhæves:

Ad § 18, stk. 3 (tidligere § 20, stk. 3), at selv om bestemmelsen er ny, har det tidligere været muligt at stille et sådant vilkår, der dog ikke har været anvendt. Da bestemmelsen kan få stor betydning for rettighedshaveren, bør det eksemplificeres, hvad der kan forstås ved ”væsentlig større omkostninger eller ulempe”. Eller at der alternativt fastsættes nærmere regler herom.

Bemærkningerne har givet anledning til en ændring, således at det i stedet klart fremgår af forslaget, at der i en tilladelse kan fastsættes vilkår, om i hvilket omfang, der skal ske forarbejdning i Grønland. Ændringen skal ses i lyset af, at det endnu ikke er muligt at foretage forarbejdning af samtlige mineraltyper i Grønland. Det forventes, at bestemmelsen vil blive anvendt i forbindelse med godkendelsen af en udnyttelsesplan, således at en rettighedshaver kan komme med forslag til, i hvilket omfang forarbejdning kan foretages i Grønland. Det forventes, at det med råstofområdets udvikling i højere grad vil være muligt at foretage forarbejdning af visse mineraler i Grønland.

Ad § 25, stk. 1, 3. pkt. (tidligere § 27, stk. 1, 3. pkt.), anføres det, at bestemmelsen er ny og kan udgøre et væsentligt indgreb for en rettighedshaver.

Bemærkningen har ført til en præcisering i bemærkningerne, ligesom det bemærkes, at bestemmelsen er medtaget i de kulbrintetilladelser, der er blevet tildelt i Grønland. Bestemmelsen er ligeledes blevet ændret, således at en rettighedshaver har mulighed for at tilbagelevere området frem for at påbegynde udnyttelse.

Bestemmelsen angår forekomster, der endnu ikke er påbegyndt udnyttet, men som er bevist at være kommercielt udnyttelige, herunder at forekomsten vil give overskud. Bestemmelsen har således alene til formål at forhindre, at en rettighedshaver undlader at udnytte en kommerciel udnyttelig forekomst ud fra ikke-beskyttelsesværdige hensyn.

Ad § 88, stk. 1 (tidligere § 83, stk. 1), anføres det, at begrebet ”indirekte overdragelse” har givet anledning til tvivl og at det overvejes, om det er hensigtsmæssigt at indføre et offentligt registreringssystem.

Den pågældende bestemmelse er videreført fra den gældende råstoflov, og på baggrund af den hidtidige administrative erfaring anses den ikke for at ville give anledning til fortolkningstvív. Bestemmelsen anfører, at alle overdragelser af en tilladelse forudsætter godkendelse af Naalakkersuisut, med den begrundelse at en rettighedshaver er forpligtet til at have både økonomiske samt faglige kompetencer til at kunne opfylde vilkår og forpligtelser i forhold til en tilladelse. Når bestemmelsen ligeledes medtager indirekte overdragelse, der er overdragelse af aktier, anparter eller andre ejerandele, der medfører ændringer med hensyn til den bestemmende indflydelse over rettighedshaveren, er dette begrundet i ovennævnte hensyn.

En indirekte overdragelse ved ændringer i ejerandelen skal derfor altid godkendes af Naalakkersuisut, således at det påses, at de oprindelige forudsætninger for meddelelse af tilladelsen stadig er til stede.

En indirekte overdragelse findes ikke at kunne beskrives nærmere, idet den som nævnt kan omfatte alle forhold, der rykker ved den bestemmende sammensætning i det selskab, der er blevet meddelt tilladelsen.

Vedrørende registreringer af forskellige betingede overdragelser i forhold til det ovenfor anførte, er det blevet vurderet, at et sådant register ikke er hensigtsmæssigt. Dels vil eventuelle aftalte rettigheder over en tilladelse ikke være gyldige uden en godkendelse fra Naalakkersuisut. En sådan godkendelse vil alene blive givet konkret efter en ansøgning herom. Da en godkendelse vil forudsætte at overdragelsen effektueres omgående, eventuelt ved at Naalakkersuisut laver et tillæg til tilladelsen, kan retten ikke bestå over en længere tidsperiode. Der vil således ikke være grundlag for at oprette et egentlig register.

Eventuelle aftaler vedrørende pant og forkøbsret vil således ikke kunne effektueres uden Naalakkersuisuts godkendelse.

Dette skal ligeledes ses i sammenhæng med, at en tilladelse ikke er genstand for kreditorfølgning, hvorfor en pantkøber ikke vil kunne forlange sig indsat i en tilladelse.

Ad § 98, stk. 4 (tidligere § 93, stk. 5) påpeges at det ikke klart følger, hvorvidt vilkårene for de allerede udstedte tilladelser videreføres.

Der er i forslaget blevet foretaget en lang række ændringer, således at det præciseres at forslaget i videst muligt omfang ikke ændrer væsentligt på de tilladelser, der allerede er givet. Eksisterende rettighedshavere vil derfor som udgangspunkt ikke blive påført nye væsentlige vilkår som følge af forslaget. Det anføres dog samtidigt, at standardvilkår for efterforskningsstilladelser vedrørende mineralske råstoffer (ekskl. kulbrinter) i Grønland i § 19 angiver, at en tilladelse er undergivet de til enhver tid i Grønland og Danmark gældende retsregler.

Nuna Advokater har i sit supplerende høringssvar af 4. oktober 2009 udtrykt betænkelighed ved bestemmelsen i forslagets § 16, stk. 3 hvori der er opstillet krav om solvens for selskaber meddelt en udnyttelsestilladelse. Deloitte har i skrivelse af 23. oktober 2009 tilsluttet sig de konklusioner og betænkeligheder, som Nuna Advokater har givet udtryk for.

Bestemmelsen i forslagets § 16 stk. 3, skal sikre at grundlaget for opgørelsen af indtægter mellem Selvstyret og Staten skal være upåvirket af om indtægterne kommer fra indenlandske eller en udenlandske koncerner. Dette med henblik på at kunne opfylde de krav som selvstyret skal leve op til efter selvstyreordningens aftale om råstofindtægter og tilskud fra staten. Forslaget er udformet i overensstemmelse

med lov om Grønlands Selvstyre og de principper, som der blev opnået enighed om mellem Grønland og Danmark og skal sikre at indtægtsdefinitionen i selvstyrelovens § 7, stk. 2 forsat lever op til selvstyreordningens formål og intentioner.

Forslaget viderefører indtægtsdefinitionen i den gældende råstoflov og herunder, at krav til en rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse til organisering, kapitalisering og handelsvilkår, skal svare til kravene i den gældende råstoflov § 7 stk. 3, som ændret i 2009 ved lov om forskellige forhold i forbindelse med indførelse af Grønlands Selvstyre.

Ændringer i myndighedsudøvelse og lovgivning på skatte-selskabs- og råstofområdet kan få som konsekvens, at indtægtsdefinitionen i selvstyreordningen skal revurderes. Skulle der vise sig et behov for en ændret formulering af forslaget § 16 stk. 3, vil det kræve optagelse af forhandling herom med staten forinden der kan fremsættes et forslag til ændring af loven. Dette kan tidligst ske efter sagsområdets overgang til Grønlands Selvstyre.

Ad § 18, stk. 3 (oprindeligt § 20, stk.3) anføres at krav om forarbejdning i Grønland fastsættes så tidligt som muligt og helst allerede i efterforskningstilladelsen.

Spørgsmålet om forarbejdning i Grønland er et af de spørgsmål som et feasibility study skal afdække, hvorfor rettighedshaver i forbindelse med godkendelse af udnyttelsesplanen vil kende de økonomiske vilkår for den samlede udnyttelsesvirksomhed.

Ad § 25, 3 pkt. (oprindeligt § 27, 3. pkt.) påpeges at bestemmelsen kan få vidtrækkende konsekvenser for en rettighedshaver der meddeles et pålæg om iværksættelse af udnyttelsesforanstaltninger.

Efter drøftelser med repræsentanter for kulbrintelicenshavere i Grønland er der tilføjet et § 25, stk. 2, med en forlænget frist på 3 år for iværksættelse af udnyttelse efter meddelelse af pålæg herom.

Ad § 26 (oprindeligt § 28) findes meget vidtgående og der opfordres til en mere uddybende beskrivelse i bemærkningerne til bestemmelsen af de omstændigheder under hvilket pålæg om ændringer vil kunne blive fremsat.

Det følger af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, at alene lovlige og saglige hensyn og herunder anvendelse af proportionalitetsprincippet skal være til stede før der træffes beslutning om godkendelse efter § 26 og beslutning om ændring af udnyttelsesplaner jf. § 26 stk. 2. Det synes således unødvendigt at redegøre nærmere for almindelig gældende forvaltningsret og forslaget formålsangivelser giver det fornødne præcise indhold for fastlæggelse og dermed forudsigelighed med hensyn til de kriterier, der kan indgå som grundlag for en afgørelse efter § 26 stk. og stk. 2.

Ad § 92, stk. 5 og § 79, stk. 4 udtrykkes betænkelighed ved at der kan lovgives om objektivt ansvar for leverandører af varer og tjenesteydelser.

Indsigelse er taget til efterretning og bestemmelsen om objektivt ansvar for leverandører er udgået af forslaget.

Ad § 9 stk. 4 og 5 (tidligere § 93, stk. 5) opfordres til at det præciseres i bemærkninger, hvilke lovbestemmelser i standardvilkår m.v. som ikke ændres retrospektivt.

I alle gældende standardtilladelser er det angivet at ”Tilladelsen er undergivet de til enhver tid i Grønland gældende retsregler”.

Derudover vil enhver ændring i allerede meddelte tilladelser skulle ske med respekt af overholdelse af almindelige gældende forvaltningsretlige regler og grundsætninger, hvorfor det synes uforholdende og i øvrigt forbundet med vanskelighed at kunne præcisere i bemærkningerne, hvilke bestemmelser i standardvilkår m.v. som ikke kan ændres retrospektivt. Dette må under alle omstændigheder afhænge af den konkrete vurdering i hver enkelte tilfælde.

DONG Energy har anført at forslaget overordnet muliggør en velordnet og overskuelig forvaltning af kulbrinteområdet, som er den del af forslaget DONG Energy arbejder inden for, og har afgivet bemærkninger til.

DONG Energys bemærkninger har sammen med andre høringssvar givet anledning til præciseringer i forslaget. Herunder ændring af ansvarsgrundlaget for leverandører, samt mulighed for tilbagelevering i § 25, stk. 2 og uddybende bemærkninger til forslagets § 25 stk. 1 og 2.

DONG Energys bemærkninger vedrørende indkaldelse af ansøgninger, samt anvendelsen af grønlandsk arbejdskraft er ligeledes taget til efterretning.

Anbefalingen vedrørende et administrativt klageorgan er dog for nuværende vurderet ikke at være mulig eller nødvendig, men vil indgå i den løbende vurdering af regelsættet.

Greenland Venture (GV) har i deres høringssvar anført en række punkter af henholdsvis politisk og konkret karakter.

GV har anført, at der burde have været foretaget en langt bredere høring af forslaget, såsom en egentlig folkehøring.

GV ønsker en vurdering af, hvorvidt statslige myndigheder skal høres over grønlandske regler eller alene skal orienteres.

Vedrørende høringsproceduren er der blevet foretaget en bred høring i overensstemmelse med ”Retningslinjer for udarbejdelse af regler i Grønlands Selvstyre” udgivet af Lovkontoret.

I forbindelse med udvælgelsen af høringsparter er der taget højde for, at forslaget ikke kan anses som værende af generel karakter, som eksempelvis lovgivning om sundhedspleje med videre. Det er således blevet vurderet, at der ikke i forhold til forslagets behandling i Inatsisartut har været grundlag for at lave en egentlig folkehøring.

Hvorvidt staten skal høres om forslag til grønlandsk lovgivning, afhænger af det konkrete forslag. I dette tilfælde, hvor der er tale om et område der hjemtages, er det en hel klar forudsætning at staten inddrages tidligt i forløbet, da der kan være relevant dansk lovgivning, der skal ændres i forbindelse med en hjemtagelse. Derudover er høringen af andre myndigheder inden for Rigsfællesskabet et naturligt led i den daglige administration. Det ligger uden for Råstofdirektoratets arbejde med dette forslag, at foretage en vurdering af, hvorvidt statslige myndigheder generelt skal høres.

GV anfører, at det er utilfredsstillende, at der ikke foreligger udkast til bekendtgørelser for områder, hvor Naalakkersuisut er blevet tildelt kompetence til at fastsætte regler.

I forhold til den almindelige fordeling af opgaver i demokratier fastsætter Inatsisartut de overordnede regler, hvorefter det er Naalakkersuisuts opgave at forvalte disse i overensstemmelse med den givne bemyndigelse. Det vil være usædvanligt, at Naalakkersuisut fremlagde udkast til bekendtgørelser, inden en given hjemmel herfor var blevet vedtaget i Inatsisartut. Dette ville ligeledes kunne skabe tvivl om retstilstanden. Bemyndigelsens rækkevidde beskrives i stedet i bemærkningerne. Der påregnes dog, at Naalakkersuisut vil behandle og udstede en række bekendtgørelser og standardvilkår, med hjemmel i forslaget, når Inatsisartut har behandlet forslaget og taget stilling til bemyndigelserne.

GV har foreslået, at der i forslagets § 18, stk. 2 udover begrebet ”grønlandske virksomheder”, strammes op, således at dette betyder, at virksomheden skal være ejet af herboende.

Den foreslåede stramning går udover, hvad der kan fastsættes i et forslag vedrørende mineralske råstoffer, idet den angår selve muligheden for at etablere virksomhed i Grønland.

GV foreslår, at det i forslaget indføres, at råstofaktiviteter skal anvende vedvarende energi i den udstrækning denne er eksisterende eller kan etableres på lokaliteten.

Forslaget er fundet velbegrundet, og forventes at indgå i de standardvilkår, der vil gælde for råstofaktiviteter. I forbindelse med afgrænsning af forslagens rækkevidde, er afgrænsningen vedrørende krav til, under hvilke omstændigheder, der skal anvendes vedvarende energi henlagt til anden lovgivning. Et sådant krav er derfor ikke indført i forslaget, men kan fastsættes som vilkår til en tilladelse. Det er i overensstemmelse med forslagens formål, at der i den udstrækning det er muligt anvendes vedvarende energi i forbindelse med råstofaktivitet.

GV har anført en række punkter vedrørende anvendelse af grønlandske virksomheder og arbejdskraft.

Disse forhold vil indgå i den i forslaget foreslåede bestemmelse om en ”Vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed” (VSB).

GV har foreslået, at det skal præciseres at enhver praksis eller bestemmelse i tidligere lovgivning ikke længere skal have betydning.

Forslaget er ikke indarbejdet, da det er meningen at en lang række af bestemmelserne skal videreføres, hvorfor tidligere praksis stadig vil være gældende, hvilket må anses som helt naturligt.

GV anbefaler endelig, at det bør undersøges om Grønland kan ratificere FN-konventioner, herunder ILO's minekonvention.

Grønland har et meget højt niveau i forhold til regulering af sikkerhed, sundhed med videre i forhold til råstofaktivitet, ligesom arbejdsforhold i høj grad er reguleret i overenskomster. Der er derfor ikke fundet behov for at ratificere yderligere FN-konventioner, idet grønlandsk lovgivning er vurderet til at have en højere grad af beskyttelse end de pågældende konventioner.

GrønlandsBANKEN har overordnet vurderet forslaget som pragmatisk, og banken kan tilslutte sig forslagens målsætning om at lette erhvervslivets muligheder for at etablere sig og deltage i råstofaktiviteter i Grønland. Banken bifalder denne målsætning og herunder særligt at myndighedsbehandlingen er baseret på en enhedsforvaltning, der kan medvirke til at forenkle ansøgningsprocessen.

Ad § 16, stk. 3, 3. pkt. (tidligere § 18, stk. 3, 3.pkt.) efterlyser banken de kriterier, der skal lægges til grund i det undtagelsestilfælde, at der meddeles udnyttelsestilladelse til et selskab, der ikke har hjemsted i Grønland.

Der kendes ikke noget fortilfælde, hvor der er sket fravigelse fra hovedreglen om hjemsted i Grønland i den gældende råstoflov, men bestemmelsens formulering skal ses i lyset af selvstyreaftalen, og den senere vedtagne lov om Grønlands Selvstyre og opgørelsen af indtægter, der er omfattet af indtægtsdefinitionen i § 7 i det samtidigt

fremsatte forslag til lov om Grønlands Selvstyre, der giver nogle ganske præcise rammer for formulering af reglerne for de selskaber, der kan meddeles udnyttelsestilladelse.

De hensyn, der ligger bag selvstyreaftalen og opgørelse af indtægter, der er omfattet af indtægtsdefinitionen, vil også kunne blive tilgodeset i det tilfælde, at der er meddelt udnyttelsestilladelse til et selskab med hjemsted i Danmark.

Ad § 17, stk. 2, (tidligere § 19 stk. 2) foreslår banken, at muligheden for at et selskab, der kontrolleres af Grønlands Selvstyre, på nærmere angivne vilkår skal have ret til at indtræde som deltager i den af tilladelsen omfattede virksomhed begrænses til kulbrintetilladelser eller at kriterierne for selvstyrets indtræden som deltager præciseres.

Et vilkår i en tilladelse om selvstyrets ret til at indtræde som deltager i den af tilladelsen omfattede virksomhed skal fastsættes allerede i efterforskningstilladelsen. Det betyder, at et sådant vilkår kun vil blive indsat på baggrund af en kendt viden om det kommercielle potentiale forbundet med en afgrænset forekomst, hvor konkurrencehensyn og samfundets interesser tilsiger, at der kan fastsættes andre vilkår om beskatning end dem, som følger af den almindelige skattelovgivning.

Vilkåret vil i givet fald være kendt på forhånd af rettighedshaver, inden denne træffer nogen beslutning om investering i efterforsknings- og eventuelle efterfølgende udnyttelsesforanstaltninger.

Ad § 18, stk. 1- 3 (tidligere § 20, stk. 1- 3), opfatter banken formuleringen som opstramninger i forhold til den gældende råstoflov. Banken er enig i intentionerne men påpeger, at det er meget vigtigt, at disse følges konkret op eksempelvis med øget samarbejde på uddannelsesområdet.

Der er foretaget en ændring i forslaget således, at det nu klart fremgår, at der i en tilladelse kan fastsættes vilkår om i hvilket omfang, der skal anvendes grønlandsk arbejdskraft, grønlandske leverandører og i hvilket omfang, der skal ske forarbejdning i Grønland. Bestemmelserne i kapitel 16 om vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed (VSB) skal medvirke til opfyldelse af intentionerne bag bestemmelserne i § 18, stk. 1-3.

En VSB-redegørelse skal således bidrage til at sikre, at planlægningen og forvaltningen af aktiviteter omfattet af råstofloven baseres på undersøgelser af de konsekvenser, som aktiviteter nationalt og lokalt kan have på det grønlandske samfund. Det betyder, at en VSB-redegørelse indeholder en beskrivelse og vurdering af konsekvenserne for samfundslivet i de berørte lokalsamfund, herunder særligt beskæftigelsesmuligheder og de foranstaltninger, der skal foretages for at sikre størst muligt økonomisk udbytte for samfundet i form af lokal beskæftigelse og afledt økonomisk aktivitet i lokalsamfundet.

Ad § 24, stk. 2-4, (tidligere § 26 stk. 2-4) påpeger GrønlandsBANKEN i sit høringssvar, at der er en uoverensstemmelse mellem lovforslagets bestemmelse og bemærkninger hertil, idet bestemmelsen angiver de kriterier, der vil blive lagt vægt på, mens det af bemærkningerne fremgår, at der kan blive lagt vægt på de anførte kriterier.

Forslaget er imødekommet ved en ændring i bemærkningerne til forslagets § 24 stk. 2 og 3.

AvataQ - Grønlands Natur og Miljøforening udtrykker betænkelighed ved høringsprocessen og mener at befolkningen i højere grad burde have været involveret, ligesom andre NGO organisationer burde være inddraget.

Vedrørende høringsproceduren er der blevet foretaget en bred høring i overensstemmelse med ”Retningslinjer for udarbejdelse af regler i Grønlands Selvstyre” udgivet af Lovkontoret.

I forbindelse med udvælgelsen af høringssparter er der taget højde for, at forslaget ikke kan anses som værende af generel karakter, som eksempelvis lovgivning om sundhedspleje, med videre. Det er således blevet vurderet, at det ikke i forhold til forslagets behandling i Inatsisartut har været nødvendigt at foranstalte en egentlig folkehøring.

AvataQ - Grønlands Natur og Miljøforening anfører, at befolkningens adgang til medindflydelse på projekter, der kan påvirke miljøet burde være styrket i forslaget.

Som det første område i Grønland vil forslaget på råstofområdet indføre krav om miljøvurdering og udarbejdelse af miljøredegørelser ved alle projekter, der kan medføre en væsentlig påvirkning af miljøet. Formålet med disse bestemmelser i forslagets kapitel 15 er netop at sætte borgerne i stand til, på et oplyst grundlag, at kunne tage selvstændig stilling til råstofaktiviteters mulige påvirkning af miljøet og at kunne deltage i den offentlige debat om miljø og råstofaktiviteter.

Foreningen 16. august anfører, at lovgivningen på råstofområdet burde opsplittes i to særskilte love gældende for henholdsvis industriel minedrift og for lokal småskalavirksomhed. Forvaltningen anbefales tilsvarende opsplittet således at kommunerne varetager forvaltningen af småskalaområdet og at Naalakkersuisut skal være forvaltningsmyndighed for så vidt angår anden industriel minedrift og kulbrinteområdet.

Gennemførelse af forslaget vil kræve, at der i hver kommune opbygges en forvaltning, som besidder nødvendige kompetencer inden for især geologi, mineteknologi og miljøspørgsmål i forbindelse med udnyttelse af mineraler. Forslaget vil udløse behov for tilførsel af ekstra midler til administration af det

samlede råstofområde, såfremt forvaltningen som foreslået opsplittes på kommuner og selvstyre. En opsplittning vil gøre det overordentligt vanskeligt i hver af de opsplittede forvaltningsenheder at opbygge og vedligeholde en tilstrækkelig faglig kompetence på råstofområdet.

Forslaget er derfor ikke blevet fulgt.